

Toen waren er nog drie

8ste Steen 12-2013

Een van de 'Vier Bomen' is omgewaaid

Als je het in een gesprek over de Vier Bomen hebt, als plaatsaanduiding, weet bijna iedereen in onze oude gemeente wat en waar je bedoelt. Maar helaas, één van de oude reuzen is omgewaaid, er staan er nu nog maar drie. Op maandag 28 oktober jl. raasde er een zware storm over het land en één van de vier bomen aan de Dolfingweg moest het helaas ontgelden. Het is erg jammer, ze vormden met z'n vieren zo'n markante plek in het landschap. Daarom toch even een klein in memoriam voor deze 84-jarige oude populier.

De Dolfingweg

Voor de aanleg van de Dolfingweg liep de oude klinkerweg van Baak naar Steenderen en visa versa tussen de Vier

Bomen door. Destijds heette deze weg de Steenderenseweg, verderop bij de afslag van het oude fietspad ging de weg over in de Dr. A. Ariënsstraat. De

oude weg was veel te smal geworden voor al het grote verkeer van en naar de Aviko. Gelukkig werd met de aanleg van de Dolfingweg het vialtal



Eén van de oude reuzen is omgewaaid (foto Jan Oostland)

peppels gespaard, de nieuwe weg werd er omheen gelegd. Over de geschiedenis van de Vier Bomen praat ik met Wim Jansen van de Landlustweg in Steenderen, via via heb ik vernomen dat hij er meer van weet.

Duikers onder de weg door

Waarom die bomen juist op die plek geplant werden, daarover verschillen de meningen. Er heeft al eens een verhaal in deze krant gestaan, waarin geschreven werd dat het iets te maken zou hebben met zichtlijnen vanaf de Coöperatie in Baak. Ook zou het te maken hebben met vier verschillende stukken grond van vier verschillende eigenaren. Maar zeker weten doen we het niet. Wat we wel weten is dat onder de hoge steenweg door duikers geplaatst zijn om zo het water van de Covik onder de weg door af te voeren naar de Baakse Beek. Maar door het hoge water sloegen stukken uit de weg en werden de duikers keer op keer weggespoeld. Dit alles speelde voordat de Bandijk, begin jaren vijftig, aangelegd werd.

Gert Jansen van de Kwekke

Wim Jansen legt uit dat er in 1926 extreem hoog water is geweest waardoor bijna alles in onze gemeente onder water kwam te staan en dat toen ook de duikers wegspoelden. In 1928 herhaalde zich dat nog eens. Om dit in de toekomst te voorkomen heeft de gemeente vervolgens opdracht gegeven populieren te planten om de

duikers op hun plaats te houden door vastigheid te creëren. Je had toen nog niet de beschikking over zware machines en/of trilplaten om de grond aan te trillen. Daarom pootte men vroeger altijd bomen op nieuw aangelegde dijken, half op de dijk om de grond dus 'aan elkaar te laten groeien', zoals dat genoemd werd in de ontginningstijd. Op deze wijze ontstond er een vaste 'houdbare dijk'. "Mijn vader heeft deze vier peppels in 1929 (hij werkte destijds als twintigjarige bij de gemeente), geplant. Hij is geboren en getogen in Baak aan de Beukenlaan; zijn vader, mijn grootvader dus, werkte op het kasteel. Op twaalfjarige leeftijd, het was toen heel gebruikelijk om na de lagere school meteen aan het werk te gaan, ging mijn vader eerst bij Giessen, nu IJsseldijk, aan de Toldijkseweg werken. Na het overlijden van zijn vader in 1924 ging hij op het kasteel in Baak aan het werk. In 1926 kwam hij bij de gemeente in dienst en nog weer later bij de Heidemij".

Het is leuk om te weten wanneer en door wie deze vier bomen geplant zijn, door Gert Jansen van de Kwekke dus. Wim vertelt me, dat hij de naam Jansen van de Kwekke nog wel eens heeft gebruikt voor artikelen in de Zwerfsteen van de HVS. Van Joke Jansen, Wims vrouw, hoor ik nog dat de hele familie Jansen het altijd 'het Jansens bosje' noemt als ze er langs komen, toch wel grappig om hier even te vermelden.

HHH